

[Inge Krogh.]

hæve er såre uheldigt: der står, at der er anvendt ikke ubetydelige beløb til indkøb af øl, vin, spiritus, cigaretter og til restaurationsbesøg. Jeg synes, at det, når man har med stofmisbrugere at gøre, må være absolut kontraindiceret pludselig at indføre de andre stoffer.

Der har været talt nogle gange om, hvordan de, der optræder som behandlere, bør være. Jeg synes, det er meget vigtigt, at de instrueres meget nøje i, hvad narkotika egentlig er, og instrueres i, at når en person er afhængig af et af de hårde stoffer af morfingruppen, indgår dette stof som en integrerende del af den menneskelige celle, og at det er det, der giver denne frygtelige stofhunger.

Jeg har haft lejlighed til at tale med nogle medarbejdere fra den rejse, der blev foretaget til Egypten. Bagefter blev der aflagt rapport — nu skal jeg ikke komme nærmere ind på resultatet, og jeg kan heller ikke huske, hvor mange der blev afvænnet, men nogle var i hvert fald afvænnet, da de kom hjem. Imidlertid var der nogle, der fik lyst til at prøve et skud for at se, hvor stærke de var, og det var med medarbejderens sanktion, at de gjorde dette, for hun var også interesseret i at se, hvor stærke de var, men det er imod al behandling af narkomaner: er man afvænnet, skal man holdes afvænnet; man går ind i misbruget med det samme igen, hvis man får stof igen.

Jeg mener, det er umuligt at afvænne ambulante, og jeg mener derfor, selv om der er mange, der ikke bryder sig om det, at afvænningen må foregå et sted, der er lukket. Det er kedeligt, fordi det tit betyder et dårligt miljø, men man må så stræbe efter at gøre det til et miljø, hvor man virkelig kan skabe et fortrolighedsforhold, og jeg mener, der bør være mulighed for at tilbageholde vedkommende, indtil der er sket en afvænningsperiode, som kan være særdeles pinefuld for dem.

Endvidere er det meget vigtigt, at der er et sted til at modtage dem, når de udskrives, et sted, hvor man kan støtte og hjælpe dem, og dér vil jeg pege på én ting, som jeg

tror det er meget vigtigt at tænke på, nemlig at der i den senere tid er kommet en del private hjem med et tydeligt kristent sigte. De arbejder meget billigt, og jeg har indtryk af, at disse mennesker virkelig hjælper narkomanerne og giver dem noget at leve på og leve for. Jeg har set en del af det arbejde i Amerika, og jeg har indtryk af, at det har vist meget gode resultater. Derved undgår man også det, som flere gange er blevet omtalt, bl. a. af fru Kirsten Sparre Andersen, nemlig at narkomanen får en stempeling; når de kommer ud i disse mindre hjem, bliver stempelingen mindre.

Nu ser man i næsten hver eneste rapport om narkomaner, at de kommer fra brudte hjem, fra ulykkelige sociale forhold. Jeg tror, det er vigtigt at inddrage kommunerne i det forebyggende arbejde, fordi hver enkelt kommune ved noget om, hvilke af dens unge og store børn der er i fare for at komme ud i et narkotikamisbrug. Jeg har af psykiatere, som kender problemet særdeles godt, fået den tanke induceret, at der for denne truede ungdom burde være nogle hjem; man kunne udmærket bruge nogle af de nedlagte børnehjem, vi har, hvor man f. eks. på samme måde, som KFUMs sociale arbejde arbejder med alkoholister, kunne arbejde med narkomaner.

Men det, man hele tiden må anbefale, er reel oplysning og en bedre familierpolitik i vores land.

Jørgen Jensen (DKP):

Som andre har også jeg haft svært ved at se begrundelsen for denne forespørgsel; jeg synes, den var svag, medmindre den skulle tjene til fortsat at skabe uro og usikkerhed omkring formerne for og nødvendigheden af behandling, herunder måske de muligheder, som bistandslovens ikrafttræden giver for økonomiske begrænsninger på dette område.

Jeg må også sige, at fru Inge Kroghs bemærkninger her til sidst, hvor man trækker udgifterne til øl og restaurationsbesøg frem, vel ikke som et bevis, men dog alligevel for ligesom at mistænkeliggøre den behandling, som finder sted, kunne tyde på, at man ligesom har formået at opnå det, man eventuelt ville. Jeg mener også, bemærkningerne om behandling i lukket miljø kan være med til ligesom at sætte fokus på den behandlingsform, der har været hidtil.